«مشق احسان» اشتغالزایی کرد

محمد مخبر، رئیس ستاد اجرایی فرمان حضرت امام(ره) گفت: در راستای اجرای پویش «مشق احسان» برای بیش از ۱۵۰۰ نفر به صورت مستقیم و غیرمستقیم شغل ایجاد شد. وی با بیان این‌که در قالب این پویش، یك میلیون بسته کیف و نوشت‌افزار ایرانی - اسلامی به دانش‌آموزان مناطق محروم اهدا می‌شود، ادامه داد: برای تهیه این اقلام ۳۰۰ واحد تولیدی کیف و نوشت‌افزار همکاری دارند و در کنار آنها ۳۱ قرارگاه جهادی نیز مدیریت توزیع بسته‌ها را در سراسر کشور به‌عهده دارند. / جام‌جم دیلی

دامداری‌ها روی دست آرادکوه بلند شدند

در حالی که معاون هماهنگی امور عمرانی استانداری تهران عمده منشأ بوی نامطبوع در تهران را مجتمع آرادکوه عنوان کرده، مدیرکل محیط‌زیست شهرداری تهران می‌گوید سهم مرکز دفن پسماند آرادکوه در انتشار بوی نامطبوع تهران حدود ۲۰ درصد و سهم مجتمع‌های دامداری و دامپروری ۴۷ درصد برآورد شده است. شینا انصاری با اشاره به مطالعاتی که از سوی دانشگاه شهید بهشتی انجام شده است، گفت: سهم مرکز دفن پسماند آرادکوه در اندازه‌گیری آلایندگی حدود ۲۰ درصد مشخص شده که به مراتب از دامداری‌ها کمتر است. / مهر

کوتاه‌تر از گزارش

جولان مسافران در عهد کرونا

مریم خباز

جامعه

روزهای قرمز روی تقویم دیگر دارد حال خراب‌کن می‌شود و رنگ و بوی لجاجت می‌گیرد. رنگ قرمز روی تقویم در فرهنگ لغات گروهی از مردم ما یعنی پاشنه را ورکشیدن، اسباب و اثاثیه را جمع کردن، چشم را روی همه چیز بستن و به سفر رفتن، آن هم بی‌اعتنا به کرونا و همه خاطرات تلخی که قادر است بسازد.

از ابتدای شیوع کرونا در کشور وضع همین‌طور بود، حتی زمانی که قم مرکز شیوع بیماری و تنها شهر آلوده کشور بود سفرها از آن و به آن جریان داشت. حالا هم که استان‌های هشداری و قرمز کشور تقریبا همه وسعت کشور را شامل می‌شود باز هم وضع همین است. رنگ قرمز روی تقویم که این بار مصادف با عیدغدیر و شنبه روزی بود و یك پنجشنبه و جمعه تعطیل نیز آن را همراهی می‌کرد، با وجود همه هشدارها، خواهش‌ها و درخواست‌های مقامات بهداشتی بار دیگر بهانه سفر خیلی‌ها شد.

روز پنجشنبه به روایت رئیس مرکز اطلاعات و کنترل ترافیك راهور ناجا، جاده چالوس از جنوب به شمال ترافیکی سنگین داشت و در محدوده بیلقان، حدفاصل آدران تا سدامیرکبیر، گسیل تا نساء، پیچ سرهنگ تا تونل کندوان و محدوده‌های پل زنگوله و سیاه‌بیشه پلیس راکلافه کرد.

با این که پلیس خوشوقت بود که در محورهای هراز، فیروزکوه، آزادراه تهران ـ شمال و آزادراه قزوین-رشت ترافیك سنگین و پر گره نبود، ولی ترافیك عجیب و غریب جاده چالوس که بارش پراکنده باران و مه‌گرفتگی نیز به آن دامن زده‌بود برای گله‌مندی‌اش کافی بود.

روز پنجشنبه اطلاعات دریافتی از ۲۲۳۳ تردد شمار فعال در جاده‌های کشور افزایش ۹/۸درصدی تردد نسبت به روز چهارشنبه را نشان داد که بیشترش نیز به سمت شهرهای شمالی بود، دقیقا به مازندران و گیلان که هر دو وضعیت قرمز کرونایی دارند.

با این حال آزادراه تهران ـ قم از عصر چهارشنبه شلوغ بود و با این که در شلوغی روزهای پنجشنبه و جمعه در هیچ ساعت از شبانه روز کارش به شکل‌گیری گره ترافیکی نرسید، ولی شلوغی‌اش را می‌شد هم با چشم تایید کرد و هم از لابه‌لای گفت‌وگوی دیروز رئیس مرکز اطلاعات و کنترل ترافیك پلیس راهور ناجا با مهر که ترافیك این آزادراه را پرحجم توصیف کرده بود. همه اتفاقاتی که در جاده‌های پرتردد کشور به سمت مقاصد گردشگری، آن هم فقط به خاطر یك روز قرمز روی تقویم رخ داد گل به خودی‌هایی بود که یك گروه از ما به خودمان زدیم، گل‌هایی که حتما تا دو هفته آینده صدایش از آمارهای ابتلا و مرگ و میرهای کرونا بلند خواهد شد.

سفر محدود شود

سیاست دولت و ستاد ملی مقابله با کرونا از ابتدای شروع این بیماری در کشور، سهل‌گیری با متخلفان بوده حالا متخلفان هر کسی بوده‌اند و هر درجه‌ای تخلف کرده‌اند. کسانی که ماسك نمی‌زنند و فاصله‌های اجتماعی را به هم می‌ریزند وضعیت‌شان شبیه همه کسانی است که در این روزهای قرمز کرونایی به سفر می‌روند و کسی با آنها کاری ندارد.

در کشورمان تنها در ماه فروردین سفرهای بین استانی محدود شد، تازه همان زمان هم با میانبرهایی می‌شد به سفر رفت و مسافرت به‌طور کامل غدغن نبود. از اول اردیبهشت که با دستور رئیس‌جمهور تردد به استان‌های مختلف آزاد شد، موج سفرها نیز شکل گرفت، در حالی که مسؤولان فقط و فقط مردمی که باروبنه جمع کرده بودند به سفر نرفتن تشویق می‌کردند، بدون هیچ اهرم فشار.

درحالی که به نظر می‌رسد تعطیلات ماه محرم و روزهای تاسوعا و عاشورا بازهم به شکل‌گیری موجی از سفرها دامن خواهد زد عده‌ای به این فکر می‌کنند که چرا نباید مسافرت‌ها ممنوع شود و چرا با این که آمارهای کرونایی میل کاهش ندارند، رفت و آمدها باید همچنان آزادانه باشد؟

پاسخ این سؤال البته تا حدی معلوم است و اشاره دارد به تکیه مسؤولان کشور به همکاری مردم، همکاری‌ای که در اپیدمی‌ها البته بعید است چندان قوی شکل بگیرد، همان‌طور که تاامروز شکل نگرفته است.

مسابقه صندلی‌های خالی در مدارس

با اینکه در مورد فعالیت حضوری مدارس در سال تحصیلی جدید ابهام وجود دارد ولی مشکلات خانواده‌ها برای ثبت‌نام به قوت خود باقی است

هر سال در این ایام یعنی همزمان با فصل ثبت نام دانش‌آموزان در مدرسه مشکلاتی از سوی خانواده‌ها مطرح می‌شود که سال‌هاست در حال تکرار است

عکس: ایرنا

میثم اسماعیلی

جامعه

طی سه دهه گذشته وزارت آموزش و پرورش یکی از بی‌ثبات‌ترین وزارتخانه‌ها در هر دولتی بوده، مشکلاتش تمامی نداشته و وزرا و سرپرستان بسیاری را به خود دیده است. مشکلات اما همانی است که در طول همه این سال‌ها بوده است. شاید گمان بر این بود که گذشتن هرم جمعیتی ایران از مرحله تحصیل در مدرسه مشکلات دانش‌آموزان را در این بازه زمانی کمتر کند، اما هرم جمعیتی از پیك خودش گذشته و مشکلات ثبت‌نامی همچنان پابرجاست. اگر پای حرف خانواده دانش‌آموزان بنشینید، متوجه می‌شوید این مشکلات نه تنها کم نشده که مشکلات عجیب دیگری هم در این وادی شکل گرفته است؛ از دریافت پول از والدین گرفته تا ورود به مدارس با رانت توصیه و سفارش و البته مشکلات مرزبندی و محدوده و جا برای دانش‌آموزان. بگذریم که فراگیری کرونا هم چالش‌های همیشگی را پیچیده‌تر کرده و برخی مدارس اقدام به تدریس مجازی کرده‌اند در حالی که خانواده‌ها زیر بار شهریه‌های میلیونی با این اوضاع نمی‌روند.

دانش‌آموزان؛ مهاجران ابدی

حالا ثبت‌نام در یك مدرسه برای عده‌ای بخشی از پیشرفت تحصیلی محسوب می‌شود، آن‌قدر که قبولی در ثبت‌نام می‌تواند موفقیتی چشمگیر قلمداد شود، چراکه رسیدن به این موفقیت گاهی کفش پولادین می‌خواهد و همت والا! چیزی که بدیهی‌ترین حق یك دانش‌آموز است در مواردی آن‌قدر سخت به دست می‌آید که شیرینی تحصیل را از بین می‌برد. جواب مشکل ثابت خانواده‌ها در ثبت‌نام دانش‌آموزان فقط یك جمله کوتاه است «جا نداریم!» گوش خانواده دانش‌آموزان از این جمله پر است.

وقتی یك دانش‌آموز با این پاسخ رو به رو می‌شود، طبیعی‌ترین واکنش رفتن به مدرسه دوم است. مدرسه دوم اگر حتی جا هم داشته باشد، بهانه کارساز دیگری برای ثبت‌نام نکردن دارد. جمله دیگری که برای خانواده دانش‌آموزان این روزها خیلی آشناست همین بهانه کارساز مدارس است؛ «این مدرسه در محدوده زندگی شما نیست و باید بروید به مدارس منطقه خودتان!» چرخه معیوب نه در یك دایره که روی یك خط مستقیم آغاز شده است.

مدرسه «الف» جا ندارد و دانش‌آموز را به مدرسه «ب» می‌فرستد، مدرسه «ب» به بهانه این‌که محل زندگی دانش‌آموز و آن مدرسه یکی نیست، او را به همان مدرسه اول روانه می‌کند. مهاجران ابدی، اما سرگردان، این چرخه معیوب را طی می‌کنند.

خارج از محدوده

مردم عادی گاهی اوقات انگار دارند آرام آرام از محدوده زندگی معمولی خارج می‌شوند. معیارهایی که آنها را مجاز به ماندن در دایره «بهتران» می‌کند، یکی‌یکی از دسترس این مردمان عادی خارج می‌شود. این گزاره در رابطه با ثبت‌نام دانش‌آموزان مصداق‌های گل‌درشت بسیاری دارد به این مفهوم که شما می‌توانید در محدوده زندگی خودتان مدرسه‌ای برای تحصیل پیدا کنید اگر و تنها اگر پول داشته باشید یا آشنا!

تعداد زیادی از والدین به دلیل آنچه مدارس از آن با عنوان «خارج از محدوده» بودن یادمی‌کنند و آن را مجوزی برای عدم ثبت‌نام از دانش‌آموز می‌دانند به ستادهای ثبت‌نام مراجعه کرده‌اند، اما تقریبا در هیچ یك از موارد مشکل آنها حل نشده و فقط در موارد معدود طبق گفته‌های از والدین، پیگیری کارش به ستاد ثبت‌نام منطقه ارجاع شد که البته با ابلاغ این ستاد مبنی بر ثبت‌نام دانش‌آموز، مدیر مدرسه حاضر به انجام این کار نشد!

مرزبندی‌های مدارس علاوه بر این‌که باعث شده تا به امروز تعدادی از دانش‌آموزان کلاس اولی موفق به ثبت‌نام در مدارس نشوند و موجب نگرانی خانواده‌ها و رفت‌وآمد به ستادهای ثبت‌نام منطقه و اداره کل شده است، مشکل دیگری را هم پدید آورده، مشکلی که آنها را به خارج از محدوده سوق می‌دهد؛ مشکلی به نام پول.

راهکار اول؛ پول داشته باشید

علیرضا سلیمی، عضو پیشین کمیسیون آموزش مجلس و عضو هیأت رئیسه مجلس فعلی است. از او درباره مشکلات فراوان مردم هنگام ثبت‌نام دانش‌آموزان می‌پرسم، این‌که چرا این مشکلات سال‌های سال است تکرار می‌شود یك بحث است و بحث دیگر چاره‌اندیشی مسؤولان برای این معضلات. جالب این‌که این نماینده مجلس فهرست مشکلات پیش روی خانواده‌ها در ثبت‌نام را طولانی‌تر می‌کند. او به جام‌جم می‌گوید: «مشکلات بیشتری طی این مدت به چشم خورده‌است. در برخی موارد شاهد این بودیم که مدارس از خانواده‌ها تقاضای وجه داشتند، مواردی از این مشکل وجود داشته که حتی برخی از آنها را به مسؤولان مربوط هم گوشزد کردیم.» مورد اشاره این نماینده مجلس را می‌توان در گلایه‌های خانواده دانش‌آموزان هم دید. چرخه معیوب حالا خودش را بیشتر نشان می‌دهد؛ چرا که نقطه سومی (مدرسه سوم) هم به آن اضافه شده‌است به این مفهوم که شما با مراجعه به یك مدرسه با درخواست پول مواجه می‌شوید، اگر نپذیرید ثبت‌نام نمی‌شوید و ارجاع داده می‌شوید به مدرسه‌ای دورتر، در مدرسه دوم بهانه خارج از محدوده سراغتان می‌آید و چون شما مجاز به ثبت‌نام در آن محدوده نیستید تنها راه باقیمانده ثبت‌نام در مدارس غیرانتفاعی است با هزینه‌هایی از ۱۳میلیون تا ۱۹ میلیون تومان! فرش قرمزی که برخی مدارس دولتی برای مدارس غیرانتفاعی پهن می‌کنند.

راهکار دوم؛ سفارش بشوید

ادامه سیاهه مشکلات خانواده دانش‌آموزان هنگام ثبت‌نام به نقل از علیرضا سلیمی مورد عجیب دیگری را به چشم می‌آورد. راهکاری که برخی مدارس برای افرادی که پولی ندارند تا در مدارس غیرانتفاعی ثبت‌نام کنند پیدا کردن آشنایی است که توصیه کند! علیرضا سلیمی به جام‌جم می‌گوید: «مشکل دیگر در این ماجرا مشکل سفارش‌های خاص است. به این مفهوم که بسیاری با توصیه‌های خاص خود برخی دانش‌آموزان را ثبت‌نام می‌کنند و اجازه نمی‌دهند مسیر برای عموم هموار باشد. برای این مشکل باید فکری کرد، یعنی مدرسه باید موظف به ثبت‌نام باشد و اولویت اولیه ثبت‌نام منطقه محل سکونت دانش‌آموز باشد.»

این روزها حکایت اغلب مناطق تهران همین است، مدارس دولتی خوب که البته طرفداران بسیاری دارند ثبت‌نام در آنها به این آسانی نیست و به گفته برخی خانواده‌ها باید آشنایی پیدا کنند تا با سفارش او مجوز ثبت‌نام در این مدارس را کسب کنند، از سوی دیگر تعداد و ظرفیت مدارس دولتی در مناطق کم است بنابراین گاهی برای ورود دانش‌آموزان با همان نقل قول معروف «جا نداریم» روبه‌رو می‌شوند. و همه اینها در حالی است که برخی خانواده‌ها به آسانی می‌توانند در رشته دلخواه در مدارس غیردولتی ثبت‌نام کنند فقط کافی است پول‌شهریه را داشته باشند.

تخلف گلچین کردن دانش‌آموز

تخلف رایج دیگر در این ماجرا انتخاب دانش‌آموزان از سوی مدیران مدارس است. علیرضا سلیمی معتقد است برخی مدیران برای ثبت‌نام دانش‌آموزان نگاهشان به کارنامه دانش‌آموز است و فقط دانش‌آموزان درسخوان را ثبت‌نام می‌کنند و وزارت آموزش و پرورش باید در این وادی نظارت کامل داشته‌باشد و با متخلفان برخورد شدید داشته‌باشد.

غلامرضا اسماعیلی هم که پیش از این مدیر دبیرستانی در تهران بوده و حالا در کسوت یك بازرس آموزش و پرورش از مدارس مختلف این شهر سرکشی می‌کند همین اعتقاد را دارد. او به جام‌جم می‌گوید: در موارد بسیاری مدیران برخی مدارس از ثبت‌نام برخی دانش‌آموزان که داخل محدوده جغرافیایی تعیین‌شده برای مدرسه حضور دارند پرهیز می‌کنند؛ اتفاقی که از نظر اسماعیلی به دلیل وجود تخلف گلچین کردن دانش‌آموز از سوی برخی مدیران مدارس رخ می‌دهد. او می‌گوید: «برخی مدیران به علت کمك خوبی که والدین یك دانش‌آموز به مدرسه می‌کنند یا به دلیل معدل بالای آن دانش‌آموز، او را حتی اگر در خارج از محدوده تعیین‌شده سکونت داشته‌باشد، پیش از شروع ثبت‌نام برای مدرسه خود گلچین می‌کنند و همین مسأله به کمبود ظرفیت ثبت‌نام در برخی مدارس دامن می‌زند.» نکته قابل توجه آن است که سهمیه ثبت‌نام و محدوده جغرافیایی هر مدرسه از سوی ادارات آموزش و پرورش شهرستان‌ها تعیین می‌شود و مدیران قاعدتا نباید از آنچه در این‌باره از سوی آموزش و پرورش به آنها ابلاغ شده است، تخلف کنند. اسماعیلی اما تاکید می‌کند چند سالی است کمبود سرانه‌ای که آموزش و پرورش در اختیار مدیران دولتی قرار می‌دهد و البته ضعف نظارتی این نهاد، موجب بروز این تخلفات می‌شود. این در حالی است که به گفته او، براساس آخرین بخشنامه وزارت آموزش و پرورش هیچ مدیری حق ندارد حتی در قالب کمك‌های داوطلبانه از والدین پول دریافت کند، اما این بازرس آموزش و پرورش تاکید دارد اکنوندرصد زیادی از مدیران مدارس دولتی مناطق مختلف تهران و البته شهرستان‌ها این پول‌ها را دریافت کرده‌اند و وقتی هم بازرسان آموزش و پرورش به مدیران تذکر می‌دهند، آنها بی‌پولی و اختصاص مبلغ اندکی به عنوان سرانه مدارس را بهانه می‌کنند؛ اتفاقی که در مجموع منجر به سخت‌تر شدن شرایط ثبت‌نام در مدارس دولتی به‌خصوص برای خانواده‌های کم‌بضاعت می‌شود و دود این بی‌قانونی درنهایت به چشم این دسته از والدین می‌رود.

علیرضا سلیمی، تکمله‌ای بر این مشکل رایج دارد. او هم می‌گوید: «برخی معلمان و مدیران در مدارس از جمله غیرانتفاعی منافعی دارند که ثبت‌نام دانش‌آموزان را با مشکل روبه‌رو می‌کنند. نباید اجازه داد کسی برای منافع شخصی خودش منافع عامه را به‌راحتی تلف کند. بسیاری برای رونق بخشی به وضعیت مدارس خودشان در وضعیت ثبت‌نام دانش‌آموزان خلل وارد می‌کنند.»

آگاهی مسؤولان و ادامه مشکلات مردم

شنیدن مشکلات فراوان خانواده‌ها هنگام ثبت‌نام از زبان نماینده مجلس تناقض تلخی به همراه دارد، این‌که نماینده‌ای با پیشینه عضویت در کمیسیون آموزش مجلس آن هم برای چندین سال آگاه به این مسائل است، اما از مسؤولان کاری برنمی‌آید. این تناقض را غم‌انگیزتر می‌کند. مروری بر گفته‌های محسن حاجی میرزایی، وزیر آموزش و پرورش در هنگامه اخذ رای اعتماد در مجلس هم نشان می‌دهد این مشکلات ناشی از ناآگاهی نیست و حتی وزیر مربوط هم کاملا آگاه به این مشکلات است، اما کاری از پیش نمی‌رود.

به عنوان مثال محسن حاجی میرزایی، وزیر آموزش و پرورش هنگام کسب رأی از مجلس شورای اسلامی در مورد مشکل مرزبندی محدوده‌ای گفته بود: «باید با جبر جغرافیایی در آموزش مقابله کنیم. برای بسط عدالت آموزشی باید امکان انتخاب دانش‌آموزان را بالا ببریم، الان دانش‌آموزان مدارس دولتی در جبر جغرافیایی گرفتار شده اند؛ یعنی چه؟ جبر جغرافیایی یعنی یك دانش‌آموز از یك طرف خیابان نمی‌تواند به آن سمت خیابان در مدرسه‌ای که ترجیح می‌دهد، ثبت‌نام بکند چرا که با ضوابط فعلی منطقه‌بندی ما سازگار نیست.» نتیجه این آگاهی اما چه شد؟ هیچ.

سلیمی: برخی معلمان و مدیران در مدارس از جمله غیرانتفاعی منافعی دارند که راه را برای ثبت‌نام دانش‌آموزان با مشکل روبه‌رو می‌کنند. نباید اجازه داد کسی برای منافع شخصی خودش منافع عامه را به‌راحتی تلف کند

جامعه+

اعمال سلیقه مدیران در سایه بی‌پولی مدارس

محمدرضا نیك‌نژاد

کارشناس آموزش و پرورش

آموزش و پرورش کشور در حوزه نظارت بر مدیران مدارس دچار تناقض است، به گونه‌ای که در برخی موارد نظارت این نهاد بر اعمال مدیران حداکثری است و در برخی موارد که آموزش و پرورش باید سفت و سخت به مساله ورود پیدا کند، نظارت این نهاد حداقلی است. مساله‌ای که آن را در موضوع ثبت‌نام در مدارس دولتی به وضوح مشاهده می‌کنیم و می‌بینیم که در این فرآیند آموزش و پرورش قدرت بیش از حدی را برای اعمال سلیقه در اختیار مدیران مدارس قرار داده و بخش زیادی از این مدیران نیز در سایه نظارت حداقلی آموزش و پرورش، بیش از اندازه به دریافت وجه از والدین در هنگام ثبت‌نام اتکا می‌کنند.

البته در سال‌های اخیر کاهش شدید میزان سرانه دریافتی از مدارس به گونه‌ای بوده‌است که ما باید تا حدودی بابت دریافت هزینه ثبت‌نام به مدیران مدارس حق بدهیم.

این در حالی است که تا یکی دو دهه گذشته اصولا بحث دریافت وجه هنگام ثبت‌نام از سوی مسؤولان آموزش و پرورش تقبیح می‌شد، اما چند سالی است که حتی مسؤولان این نهاد نیز گاهی در صحبت‌هایشان اعتراف می‌کنند که چرخ مدارس دولتی بدون پول خانواده‌ها نمی‌چرخد.

همه این مسائل باعث شده برخی از مدیران مدارس هنگام ثبت‌نام کاملا دست به اعمال سلیقه بزنند و هر کسی زور بیشتری داشته باشد، پول بیشتری از خانواده‌ها بگیرد.

از سوی دیگر، دشواری‌های معیشتی امروز سبب شده‌است که هم خانواده‌ها پول کمتری داشته باشند و هم مدارس با مشکلات اقتصادی متعددی مواجه باشند. در این شرایط نیز طبیعتا برای مدیران مدارس دانش‌آموزانی در اولویت ثبت‌نام هستند که والدینشان بتوانند پول بیشتری به مدرسه بپردازند.

این اتفاق نیز موجب ایجاد روابط ناسالمی بین برخی مدیران و خانواده‌ها شده و همین مسائل موجب بروز تخلفات بعدی از سوی این مدیران و ایجاد تبعیض بین دانش‌آموزان می‌شود.

نکته دیگر این که با وجود تعیین محدوده‌های جغرافیایی مشخص از سوی آموزش و پرورش برای ثبت‌نام دانش‌آموزان، قدرت بلامنازع مدیران مدارس برای ثبت‌نام سبب می‌شود گاهی بعضی از این مدیران محدوده‌های تعیین‌شده را نیز رعایت نکنند و ثبت‌نام دانش‌آموزان ساکن خارج از محدوده را که دارای برتری علمی هستند یا خانواده‌های ثروتمندتری دارند، به ثبت‌نام دانش‌آموزان داخل محدوده که از این دومزیت بی‌بهره‌اند، ترجیح بدهند.

البته همه مدیران مدارس دولتی دست به این تخلفات نمی‌زنند، اما متاسفانه به دلیل ضعف نظارتی آموزش و پرورش این اتفاق در میاندرصد بالایی از مدیران رخ‌می‌دهد. ریشه اصلی این ضعف نظارتی نیز به نبود ابزارهای قدرتمند برای اعمال فشار بر مدیران بازمی‌گردد. امروزه تخصیص سرانه بسیار اندك به مدارس دولتی باعث شده‌است که اکثر قریب به‌اتفاق این مدارس به لحاظ مالی از دولت جدا شوند و وقتی دولت نمی‌تواند نظری درباره کم یا زیاد شدن بودجه این مدارس بدهد، پس قدرتی نیز برای نظارت بر رفتار مدیران آنها در اختیار ندارد و همین مساله دست برخی مدیران را برای اعمال‌سلیقه هنگام ثبت‌نام باز می‌گذارد.